

опитностъ: не въ бждеще, досега поне веднѣжъ въ този животъ трѣбва Господъ да ти е говорилъ. Щомъ не ти е говорилъ, азъ знаа, че ти не си изпълнилъ волята Божия, не си плакалъ. Може да си плакалъ, но само отъ хрема.

Тия сж условията, при които ние може да бждемъ ученици на Христа. Върху тия два принципа лежи учението. Въ друга бесѣда азъ ще говоря върху единъ третъ елементъ. Първото условие е: *Да почнешъ да изпълнявашъ волята Божия — да станешъ братъ, сестра и майка на Христа. И второто, за да познаешъ мъдростта, да заплачешъ веднѣжъ като него.* Веднѣжъ заплачешъ ли, то послѣ хиляди вѣкове ще ти държи влага. Заплачешъ ли веднѣжъ, ти си въ Божествения животъ, и въ тебе започва Божествената музика. Лошо ли е да се плаче? Не е лошо. То е едно благословение, а вие плачете отъ хрема. Не искамъ да ви сжда, че не сте спасени. Християни сте, спасени сте и въ църквата Божия ще влѣзете, но ви казвамъ: братя, и сестри, и майка на Христа не сте, и ученици още не сте, още не ви се прѣподава тази велика мъдростъ. Общо казвамъ. Може да има нѣкой, но това сж малцина. А за онѣзи, които се готвятъ, това е условието. Вие може да бѣгате отъ единия край на земята до другия, да отидете въ планинитѣ, да се покалугерите, царе може да станете, нищо нѣма да ви помогне. И мъжъ и жена да сте — не помага. Само едно условие се изисква: Да изпълнимъ волята на нашия Баща, който ни е пратилъ на земята. Изпълнимъ ли я веднѣжъ, считатъ ни, че въ нашитѣ жили тече неговата кръвъ; ние сме братя, и сестри, и майка на Христа и имаме право да влѣземъ въ туй велико училище. Като дадешъ всичко и заплачешъ, това подразбира, че новиятъ животъ ще дойде — ще прѣминешъ отъ смъртъ въ животъ. Бирникътъ, като отиде при нѣкого, вземе му всичко, и човѣкътъ се разплаква, но той не е далъ всичко. И Христосъ казва: когато ние дадемъ всичко и заплачемъ, тогава ще минемъ